

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.5/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 17J

Ședința publică din 16 septembrie 2015

Președinte de ședință – Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei L. A. M., judecător în cadrul Tribunalului P..., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător C. B. și pârâta judecător A. M. L., personal și asistată de avocat C. P. cu împuternicire avocațială pe care o depune la dosar .

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că sunt prezenți în

vederea audierii martorii D. G. și C. I. C., grefieri în cadrul Tribunalului P...

Secția acordă cuvântul asupra chestiunilor prealabile:

Pârâta, prin avocat, depune la dosar un set de înscrisuri în dovedirea situației de fapt, printre care Ordonanța de clasare din 19.06.2015 emisă de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel P..., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de favorizare a făptuitorului și Ordonanța din 21.01.2015 emisă de DNA – Serviciul Teritorial P..., prin care s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, astfel, constatându-se în ambele situații că fapta nu există. Având în vedere aceste înscrisuri, solicită Secției să aibă în vedere posibilitatea existenței autorității de lucru judecat și să se aprecieze dacă se mai impune, sau nu, audierea celor doi martori încuviințați în cauză.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu a avut cunoștință de înscrisurile ce i-au fost comunicate astăzi, la care face referire apărătorul pârâtei, actele trebuiau depuse la dosar într-un termen rezonabil pentru a putea fi studiate, însă, cu privire la cererea pârâtei, consideră că probatoriul încuviințat în cauză trebuie administrat, audierea celor doi martori prezenți la termenul de astăzi fiind utilă cauzei pentru lămurirea situației de fapt.

Interpelat de către Secție cu privire la valoarea probatorie a actelor depuse de pârâta la termenul de astăzi, ***reprezentantul Inspecției Judiciare, apreciază*** că, ceea ce s-a efectuat în faza urmăririi penale nu are relevanță în cauza de față, raportat la eventuala abatere disciplinară. În acest moment, consideră că aceste înscrisuri nu împieteză cu nimic desfășurarea în continuare a cercetării acțiunii și aplicarea unei eventuale sancțiuni pârâtei. Astfel, așa cum este prezentată ordonanța de clasare, aceasta este succintă, apreciindu-se că, fapta nu există din punct de vedere penal, dar nu pentru

[REDACTED] [REDACTED]
că nu s-a întâmplat. Iar în ce privește invocarea autorității de lucru judecat, acesta nu există.

Deliberând asupra cererii formulate de pârâtă, privind necesitatea audierii celor doi martori încuviințați în cauză, față de prevederile art.28 din Codul de procedură penală, Secția consideră necesară audierea martorilor D. G. și C. I. C. – grefieri în cadrul Tribunalului P...

Secția procedează la audierea martorilor D. G. și C. I. C. – grefieri în cadrul Tribunalului P..., declarațiile acestora fiind consemnate în scris, citite și semnate de către președintele Secției, martori, grefă și atașate la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, constatând cauza în stare de judecată, Secția acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Inspecția judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare și în consecință aplicarea unei sancțiuni disciplinare doamnei judecător L. A. M. din cadrul Tribunalului P..., sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) din legea nr.303/2004. Astfel cum a reieșit din cercetările efectuate, fapta săvârșită constă în faptul că pârâta a nesocotit din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept procesual prevăzute de art.205 alin.5 din Codul de procedură penală prin modul de exercitare a funcției, punând Parchetul de pe lângă Tribunalul P... în imposibilitatea valorificării căii de atac declarate în termenul legal și împiedicând instanța de control judiciar să cenzureze hotărârea pronunțată în fond de pârâtă, înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior.

Se arată că din probele administrate a rezultat faptul că pârâta, în dosarul nr..../.../2014, prin încheierea nr.... din data de 13.10.2014 a Tribunalului P..., a constatat legalitatea măsurii arestului la domiciliu a inculpaților, iar în baza

art.348 alin.1 rap. la art.242 alin.2 și art.202 alin.4 lit.b C.p.p. a înlocuit măsura arestului la domiciliu cu măsura preventivă a controlului judiciar, până la soluționarea definitivă a cauzei, stabilindu-se în sarcina inculpaților respectarea mai multor obligații. Împotriva acestei încheieri a formulat contestație Parchetul de pe lângă Tribunalul P..., înregistrată la 14.10.2014, iar dosarul și contestația au fost înaintate Curții de Apel P... la data de 16.10.2014, ulterior expirării duratei măsurii preventive. În aceste condiții Curtea de Apel P..., a respins ca nefondată contestația și a constatat încetată de drept măsura preventivă a arestului la domiciliu a inculpaților.

Se mai arată că deși a redactat încheierea în data de 14.10.2014, zi în care i s-a comunicat că s-a formulat contestație împotriva încheierii nr..../13.10.2014, doamna judecător a dispus ca dosarul să nu fie înaintat în aceeași zi instanței de control judiciar, deși era ultima zi în care putea fi soluționată calea de atac, cu respectarea disp. art.205 alin.5 C.p.p.

În consecință, față de cele expuse anterior, raport la prevederile Legii nr.303/2004, fapta doamnei judecător L. A. M. se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t, iar sub aspectul laturii subiective, vinovăția sa îmbracă forma gravei neglijențe, neexistând nici un motiv care să o exenoreze de răspundere.

Pârâta, prin avocat, solicită respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiate. Arată că prin ordonanța Parchetului s-a dispus clasarea cauzei cu privire la faptele de abuz în serviciu și de favorizare a infractorului reținând că fapta nu există. Chiar dacă nu este vorba despre o autoritate de lucru judecat întrucât nu există o hotărâre a instanței, trebuie avut în vedere faptul că soluția sub acest aspect nu a fost infirmată. Arată că Inspekția Judiciară a concluzionat că pârâta a nesocotit în mod grav, neîndoielnic normele de procedură. Referitor la faptul că a fixat termenul pentru verificarea

legalității măsurii preventive cu doar 1 zi înainte de expirarea duratei măsurii arestului la domiciliu arată că obligația judecătorului este de a verifica legalitatea în 30 zile, neexistând o obligație expresă și clară în sensul stabilirii acestui termen cu 3-5 zile înainte de expirarea măsurii. Susține că în practică, în multe cazuri, se fixează termenul cu 1 zi înainte de expirarea duratei măsurii preventive. În speță, procurorul a depus contestația a doua zi iar în materia dosarelor penale nu există un sistem de alertă. În sistemul ECRIS care să avertizeze cu privire la momentul expirării termenelor așa cum există în materie civilă.

Mai susține că au existat motive obiective care au determinat situația reținută de Inspekția Judiciară printre care și volumul de muncă semnificativ din acea perioadă. Referitor la motivul pentru care dosarul cauzei nu a fost înaintat la instanța superioară arată că ea nu a dispus ca dosarul să nu fie trimis, ci doar a comunicat grefierului de ședință că are nevoie de dosarul de urmărire penală. Susține că au mai existat situații în care a fost înaintat la instanța superioară doar dosarul de instanță și ulterior a fost înaintat dosarul de urmărire penală.

În concluzie, solicită respingerea acțiunii arătând că nu sunt îndeplinite condițiile ca nesocotirea normei de drept să fie gravă și nescuzabilă.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară, sub nr.5/J/2015, Inspekția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce se

va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art.100 din Legea nr. 303/2004, pârâtei L. A. M., judecător în cadrul Tribunalului P..., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, constând în executarea funcției cu gravă neglijență sau rea credință.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că pârâta a nesocotit din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept procesual prevăzute de dispozițiile art. 205 alin 5 Cod procedură penală iar prin modul de exercitare a funcției a pus Parchetul de pe lângă Tribunalul P... în imposibilitatea valorificării căii de atac declarate în termen legal .

Inspekția Judiciară a precizat că, urmare a măsurilor luate de doamna judecător, în dosarul nr. .../.../2014/... Curtea de Apel P... nu a avut posibilitatea soluționării contestației în termenul prevăzut de dispozițiile art. 205 alin 5 Cpp, soluția dispusă fiind aceea a respingerii contestației Parchetului și constatării încetării de drept a măsurii arestului la domiciliu față de 6 inculpați.

Consecința modului de exercitare a atribuțiilor profesionale de către doamna judecător A. M. L. constă în faptul că Parchetul de pe lângă Tribunalul P... a fost pus în imposibilitatea valorificării dreptului său de a formula contestație, instanța de control judiciar constatând că la data înaintării dosarului de la instanța de fond, 16.10.2014, măsura preventivă a arestului la domiciliu expirase din data de 14.10.2014.

Inspekția Judiciară apreciază că situația de fapt prezentată se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor .

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

La data de 25.05.2015 pârâta a depus întâmpinare și un set de înscrisuri.

În motivarea întâmpinării pârâta a arătat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) din Legea nr.303/2004 nici sub aspectul laturii obiective și nici sub aspectul laturii subiective.

Astfel, a arătat că în dosarul nr. .../.../2014, pentru verificarea legalității și temeiniciei măsurii arestului la domiciliu cu privire la 6 dintre inculpați a stabilit termen de judecată la data de 13.10.2014, luând în considerare faptul că măsura în discuție expira la data de 14.10.2014, orele 24,00, precum și că eventuala contestație formulată de procuror putea fi soluționată de Curtea de Apel P... până la expirarea duratei arestării preventive .Susține că termenul din 13.10.2014 a fost fixat în acea zi deoarece în zilele de 9.10.2014 și 10.10.2014 a lipsit din instanță, participând la seminarul "Noul Cod Penal" organizat de INM și Curtea de Apel P..., în această perioadă având un volum de activitate încărcat în sensul că a pronunțat un număr de 6 hotărâri, a redactat 3 dintre acestea și era necesar să întocmească și referatul privind problemele de drept relevante în materie penală. Mai arată că, pentru stabilirea caracterului imputabil al faptei trebuie avută în vedere și complexitatea cauzelor soluționate în intervalul 6.10.2014-8.10.2014, derivând din problemele de drept supuse analizei și numărul inculpaților.

Referitor la aspectele reținute de Inspecția Judiciară, arată că după pronunțarea încheierii nr. ... din data de 13.10.2014 i-a ieșit din grijă gestionarea dosarului sub aspectul măsurilor preventive, iar motivarea încheierii a finalizat-o în dimineața

zilei următoare, necesitatea redactării în aceeași zi neîmpunându-se deoarece procurorul nu formulase contestație.

A doua zi a predat dosarul de instanță grefierului de ședință, iar o parte din dosarul de urmărire penală l-a păstrat pentru soluționarea unei cereri de restituire a unui telefon mobil, cerere pentru care stabilise termen la data de 15.10.2014. În continuare, pârâta a arătat că în jurul orelor 13,00, în timp ce se afla în biroul grefierilor ce își desfășoară activitatea în cadrul Secției ..., i s-a comunicat, atât de către grefierul de ședință cât și de către unul dintre grefierii delegați la Biroul ..., faptul că procurorul a declarat contestație. La acel moment, doamna judecător a afirmat că are nevoie de dosarul de urmărire penală în cursul zilei de 15.10.2014, în vederea soluționării cererii de restituire a telefonului mobil, fiind convinsă că dosarul de instanță urma să fie înaintat atunci Curții de Apel P... Susține că au mai existat situații în care dosarul instanței să fie înaintat separat, fără dosarul de urmărire penală, atunci când necesitatea reținerii acestui din urmă dosar se impunea din diverse motive. În acest context, susține că în lipsa unei vize, semnate personal, prin care să fi dispus ca dosarul să nu fie înaintat în calea de atac imediat după înregistrarea contestației, nu poate fi reținută în sarcina sa abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.t).

Mai arată că martora G. D., grefier delegat la Compartimentul ..., a primit contestația transmisă de Parchet iar măsurile stabilite prin rezoluția judecătorului delegat erau în sarcina acestui grefier, conform atribuțiilor de serviciu.

Referitor la consecințele încălcării normelor legale, susține că, deși Parchetul de pe lângă Tribunalul P... a fost în imposibilitatea valorificării căii de atac declarate în termen legal, în speță nu pot fi identificate efecte negative cu privire la desfășurarea procesului penal, în condițiile în care toți cei 14 inculpați trimiși în judecată sub

[REDACTED] [REDACTED]
măsură preventivă se află și în prezent sub o astfel de măsură, respectiv controlul judiciar.

Pentru toate aceste motive, pârâta solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiate.

La termenul de judecată din data de 3.06.2015 Secția a procedat la audierea pârâtei, declarația acesteia fiind consemnată și atașată la dosarul cauzei.

Secția a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri solicitată de ambele părți și proba testimonială, fiind audiați martorii D. G. și C. I. C.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

La data de 3.11.2014, sub nr. .../IJ/.../DIJ/2014, a fost înregistrată la Inspekția Judiciară sesizarea formulată de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel P... împotriva doamnei judecător L. A. M.

În cuprinsul sesizării se susține că există premisele săvârșirii de către judecătorul L. A. M. a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t din Legea nr. 303/2004.

Verificările prelabile efectuate ca urmare a sesizării Inspekției Judiciare au fost finalizate la data de 30 ianuarie 2015.

Ca urmare a constatării existenței indiciilor săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, prin rezoluția din 30.01.2015 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător L. A. M., judecător din cadrul Tribunalului P...

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 17 martie 2015 la sediul Tribunalului P..., încheindu-se proces verbal în acest sens potrivit dispozițiilor art. 30

alin. 7 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară.

Prin rezoluția din 14.04.2015 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de doamna judecător L. A. M., judecător din cadrul Tribunalului P... pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Referitor la situația de fapt, Secția reține următoarele:

În dosarul nr. .../.../2014 al Tribunalului P..., judecătorul de cameră preliminară, doamna A.-M. L. a dispus, la data de 13.10.2014, verificarea, din oficiu, în baza art. 348 alin 2 Cod procedură penală, a legalității și temeiniciei măsurii arestului la domiciliu față de inculpați.

În acest dosar, prin încheierea de ședință din data de 15.09.2014 se dispusesse față de inculpați menținerea arestului la domiciliu începând cu data de 15.09.2014, pentru o perioadă de 30 de zile, măsură ce expira la data de 14.10.2014.

Prin încheierea nr. ... din data de 13.10.2014 pronunțată în dosarul sus-menționat, doamna judecător A.-M. L. a constatat legalitatea măsurii arestului la domiciliu a inculpaților, iar în baza art. 348 alin. 1 rap. la art. 242 alin.2 și art.202 alin. 4 lit. b C.p.p. a înlocuit măsura arestului la domiciliu a acestora cu măsura preventivă a controlului judiciar, până la soluționarea definitivă a cauzei, stabilindu-se în sarcina inculpaților respectarea mai multor obligații.

Încheierea pronunțată a fost redactată de doamna judecător la data de 14.10.2014, aspect confirmat de aceasta prin declarațiile date atât în cursul cercetării disciplinare cât și în fața instanței disciplinare.

Împotriva încheierii nr. ... din 13.10.2014, Parchetul de pe lângă Tribunalul P... a formulat contestație prin care a solicitat desființarea în parte a acesteia, respingerea cererii de înlocuire și menținerea măsurii preventive a arestului la domiciliu, pentru o perioadă de 30 zile.

Contestația a fost înregistrată la Tribunalul P... la data de 14.10.2014 și înaintată Curții de Apel P... la data de 16.10.2014, dată la care a și fost înregistrată pe rolul acestei instanțe.

Pentru soluționarea contestației a fost acordat termen la data de 21.10.2014, termen la care apărătorii inculpaților au solicitat să se constate încetarea de drept a măsurii preventive a arestului la domiciliu.

Prin încheierea din 21.10.2014 a Curții de Apel P..., pronunțată în dosarul nr. .../.../2014/..., judecătorul de Cameră preliminară a respins ca nefondată contestația Parchetului de pe lângă Tribunalul P... și a constatat încetată de drept măsura preventivă a arestului la domiciliu a inculpaților menționați.

În considerentele acestei încheieri, s-a reținut că din încheierea de ședință din camera de consiliu de la data de 15.09.2014 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel P... rezultă că menținerea arestului la domiciliu față de inculpați s-a realizat începând cu data de 15.09.2014 pentru o perioadă de 30 de zile, măsură ce expira la data de 14.10.2014. Ulterior, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului P... a fixat termen la data de 13.10.2014 pentru a discuta legalitatea măsurii arestului la domiciliu a inculpaților, dată la care a fost pronunțată încheierea nr. ... Ca urmare a formulării contestației de către Parchetul de pe lângă Tribunalul P..., cauza a fost înaintată Curții de Apel P... la data de 16.10.2014, fiind stabilit termen la data de 21.10.2014.

Instanța de control a constatat că la data când dosarul a fost înaintat și înregistrat la Curtea de Apel P... expirase măsura preventivă a arestului la domiciliu dispusă anterior, fiind incidente dispozițiile art. 205 alin 5 Cod procedură penală.

În consecință, instanța de control a dispus respingerea contestației ca nefondată și a constatat încetată de drept măsura arestului la domiciliu a inculpaților.

Din datele comunicate în cadrul cercetării disciplinare a reieșit că motivul înaintării dosarului Curții de Apel P... la data de 16.10.2014 a fost cel al necesității prezenței dosarului la data de 15.10.2014 pe rolul Tribunalului P..., dată la care judecătorul de Cameră preliminară urma să se pronunțe cu privire la o cerere formulată de un inculpat prin care a solicitat restituirea unui bun.

Situația de fapt reținută anterior rezultă din coroborarea declarațiilor martorilor D. G. și C. I. C. cu înscrisurile și declarațiile pârâtei judecător. Astfel, pârâta a recunoscut situația de fapt prezentată, însă a circumstanțiat-o, formulând apărări sub mai multe aspecte. În acest sens, pârâta a arătat că în dosarul nr. .../.../2014, cu o săptămână înainte de expirare, a stabilit termenul pentru verificarea măsurii arestului la domiciliu în privința a 6 inculpați în ziua de 13.10.2014.

Știa că măsurile expiră pe 14.10.2014, însă în săptămâna anterioară în zilele de luni, marți și miercuri volumul de activitate a fost foarte încărcat iar în zilele de joi și vineri a lipsit din instanță participând la seminarul Noul cod penal organizat de INM și Curtea de Apel P..., seminar care s-a desfășurat în P... și care a fost singurul la care a participat în tot cursul anului 2014 în vederea formării continue.

De asemenea, pârâta a susținut că la stabilirea termenelor trebuia ținut cont și de existența unor săli libere de judecată în condițiile în care Secției ... a

Tribunalului P... îi este alocată o singură sală de ședință publică și o cameră de consiliu, fiind necesar să se facă verificări în sistemul Ecris pentru a se identifica o altă sală liberă de judecată, verificările făcându-se inclusiv la Judecătoria P...

Doamna judecător a mai arătat că nu a redactat încheierea în cauza menționată în ziua pronunțării întrucât niciuna din părți nu formulase contestație până la terminarea programului de lucru și, în plus, a redactat alte hotărâri pronunțate în alte dosare și a efectuat și alte activități pentru care era desemnată prin hotărârea Colegiului de conducere nr. ... /14.01.2014 privind compartimentele auxiliare, activități considerate prioritare în condițiile în care nu fusese formulată contestație.

În ziua de 14.10.2014 a aflat despre declararea contestației după orele 13.00, când s-a dus în biroul grefierului de ședință, însă în acel moment încheierea era redactată și dosarul instanței se afla la el în birou, în timp ce dosarul de urmărire penală se afla la judecător în birou, în vederea studierii pentru soluționarea cererii de restituire a unui bun formulată de un inculpat și în care pârâta stabilise termen la data de 15.10.2014.

Pârâta a comunicat grefierului de ședință că îi trebuie dosarul de urmărire penală pentru soluționarea unei cereri la data de 15.10.2014. Cu aceeași ocazie, atât grefierul de ședință C. I. cât și unul dintre grefierii delegați la compartimentul executări penale, au comunicat doamnei judecător că s-a formulat contestație de către Parchet.

Doamna judecător susține că în acel moment a scăpat din vedere că măsurile expirau în aceeași zi, 14.10.2014 și că nu a predat grefierului dosarul de urmărire penală odată cu dosarul de instanță, întrucât intenția sa era să păstreze dosarul de urmărire penală în vederea soluționării cererii de restituire a telefonului care avea termen pe 15.10.2014, așteptând solicitarea Curții de Apel P... de înaintare a dosarului de

urmărire penală, în vederea soluționării contestației, situație care s-a mai întâlnit în practică. Nu a realizat în acel moment că, practic, Curtea de Apel trebuie să soluționeze contestația în aceeași zi, 14.10.2015, și nici nu i-a atras cineva atenția în legătură cu acest aspect.

Potrivit art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare, *constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.*

Art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, definește cele două noțiuni, astfel:

- există *rea-credință* atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane;

- există *gravă neglijență* atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

Legiuitorul a circumscris deci sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe asupra valabilității actelor întocmite de magistrat sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Astfel, potrivit jurisprudenței instanței disciplinare, pot intra în sfera răspunderii disciplinare acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

Raportat la dispozițiile legale mai sus enunțate, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 modificată prin Legea nr. 24/2012, este necesar ca, sub aspectul *laturii obiective*, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, judecătorul să fi nesocotit o normă de drept material sau procesual, iar sub aspectul *laturii subiective*, ca această nesocotire să aibă *caracter grav, neîndoielnic și nescuzabil*.

Conduita profesională a doamnei judecător trebuie privită din perspectiva prevederilor procesual penale generale/speciale care guvernează modul de soluționare al cauzelor, în condițiile asigurării respectării: dreptului la apărare al inculpatului, a legalei citări în vederea participării acestuia la judecată, a participării procurorului la ședința de judecată, a principiului publicității dezbaterilor și a contradictorialității.

Potrivit art. 5 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 republicată și modificată, judecătorii au îndatorirea să asigure, prin activitatea desfășurată, respectarea legii, să respecte prevederile legale și ale regulamentelor și să dea dovadă de competență profesională.

Judecătorul este obligat, prin natura funcției, să cunoască și să respecte regulile procedurale referitoare la activitatea de judecată, trebuind să dea dovadă de competență profesională, pentru asigurarea respectării și aplicării legii, iar pe de altă parte, este obligat să cunoască și să-și asume efectele încălcării normelor procedurale, atâta vreme cât acestea sunt prevăzute în mod expres, clar și fără echivoc în dispozițiile legale generale.

Raportat la obiectul prezentului dosar, Secția reține că dispozițiile art. 207 din

Codul de procedură penală privind verificarea măsurilor preventive în procedura de cameră preliminară prevăd următoarele:

- (1) Când procurorul dispune trimiterea în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă, rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează judecătorului de cameră preliminară de la instanța competentă, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia.
- (2) În termen de 3 zile de la înregistrarea dosarului, judecătorul de cameră preliminară verifică din oficiu legalitatea și temeinicia măsurii preventive, înainte de expirarea duratei acesteia, cu citarea inculpatului.
- (3) Dispozițiile art. 235 alin. (4) - (6) se aplică în mod corespunzător.
- (4) Când constată că temeiurile care au determinat luarea măsurii se mențin sau există temeiuri noi care justifică o măsură preventivă, judecătorul de cameră preliminară dispune prin încheiere menținerea măsurii preventive față de inculpat.
- (5) Când constată că au încetat temeiurile care au determinat luarea sau prelungirea măsurii arestării preventive și nu există temeiuri noi care să o justifice ori în cazul în care au apărut împrejurări noi din care rezultă nelegalitatea măsurii preventive, judecătorul de cameră preliminară dispune prin încheiere revocarea acesteia și punerea în libertate a inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză.
- (6) În tot cursul procedurii de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară, din oficiu, verifică periodic, dar nu mai târziu de 30 de zile, dacă subzistă temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive și a măsurii arestului la domiciliu. Dispozițiile alin. (2) - (5) se aplică în mod corespunzător.

Potrivit dispozițiilor art. 348 din codul de procedură penală (1) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță, la cerere sau din oficiu, cu privire la luarea,

menținerea, înlocuirea, revocarea sau încetarea de drept a măsurilor preventive.

(2) În cauzele în care față de inculpat s-a dispus o măsură preventivă, judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea și temeinicia măsurii preventive, procedând potrivit dispozițiilor art. 207.

Dispozițiile art. 205 din Codul de procedură penală referitoare la calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în procedura camerei preliminare prevăd următoarele:

(1) Împotriva încheierilor prin care judecătorul de cameră preliminară dispune asupra măsurilor preventive inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune la judecătorul de cameră preliminară care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, în termen de 48 de ore de la înregistrare.

(2) Contestațiile împotriva încheierilor prin care judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție dispune în procedura camerei preliminare asupra măsurilor preventive se soluționează de un alt complet al aceleiași instanțe, în condițiile legii.

(3) Contestația formulată împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau menținerea unei măsuri preventive ori prin care s-a constatat încetarea de drept a acesteia nu este suspensivă de executare.

(4) Contestația formulată de inculpat se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare.

(5) Contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă

măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior.

(6) În vederea soluționării contestației, inculpatul se citează.

(7) Soluționarea contestației se face în prezența inculpatului, în afară de cazul când acesta lipsește nejustificat, este dispărut, se sustrage ori din cauza stării sănătății, din cauză de forță majoră sau stare de necesitate nu poate fi adus în fața judecătorului.

(8) În toate cazurile, este obligatorie acordarea asistenței juridice pentru inculpat de către un avocat, ales sau numit din oficiu.

(9) Participarea procurorului este obligatorie.

(10) Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, odată cu soluționarea contestației se poate dispune luarea uneia dintre măsurile preventive prevăzute la art. 202 alin. (4) lit. b) - d) sau majorarea cuantumului cauțiunii.

Din interpretarea dispozițiilor legale sus menționate rezultă că doamna judecător A. M. L. avea obligația de a verifica în tot cursul procedurii de cameră preliminară, din oficiu, dar nu mai târziu de 30 de zile, dacă subzistă temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive și a măsurii arestului la domiciliu.

În concluzie, Secție reține că probele administrate în cauză au relevat faptul că doamna judecător, deși a redactat încheierea în data de 14.10.2014, zi în care i s-a transmis, atât de către grefierul de ședință cât și de către grefierul delegat la executări penale, că s-a formulat contestație împotriva acestei încheieri, totuși a comunicat grefierului de ședință că are nevoie de dosarul de urmărire penală pentru a soluționa o cerere de restituire a unui telefon mobil, cu termen stabilit la data de 15.10.2014. Prin urmare, dosarul nu a fost înaintat în aceeași zi instanței de control judiciar, deși era

ultima zi în care putea fi soluționată calea de atac cu respectarea dispozițiilor art. 205 alin. 5 Cod procedură penală.

Sub aspectul *laturii subiective*, urmează a se reține că *probele administrate în cauză nu au condus la concluzia existenței gravei neglijențe* din partea doamnei judecător pentru următoarele considerente:

Astfel, *grava neglijență* există atunci când *judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual*.

Prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, legiuitorul a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Pentru a se putea reține „grava neglijența” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu *consecințe grave* asupra îndeplinirii actului de justiție.

Din perspectiva acestor condiții, care trebuie îndeplinite în mod cumulativ, din probele administrate în cauză reies următoarele aspecte:

Caracterul neîndoielnic al încălcării normelor de drept procesual anterior prezentate, a reieșit din analiza efectuată cu privire la existența elementului material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) cu raportare la art. 99¹ teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În ceea ce privește *caracterul scuzabil/nescuzabil* al încălcării normelor de drept procesual, din întreg ansamblul probator transpare, în primul rând, faptul că

exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu a avut loc pe fondul activității profesionale desfășurate în perioada anterioară și ulterioară pronunțării încheierii din data de 13.10.2014, precum și a volumului de activitate semnificativ înregistrat în perioada de referință de către doamna judecător L. A. M.

Astfel, din fișele dosarelor, listele de ședință și alte documente prezentate de doamna judecător, corespunzătoare perioadei 6-15 octombrie 2014 rezultă următoarele: în data de 6.10.2014 pârâta a pronunțat o încheiere în Camera de consiliu privind o măsură preventivă a unui inculpat, redactată la 7.10.2014 și o încheiere definitivă prin care a soluționat contestația formulată împotriva încheierii pronunțată de judecătoria P... la 1.10.2014, redactată de doamna judecător la data de 13.10.2014; în data de 8.10.2014 a pronunțat o soluție de condamnare în fond în dosarul nr. .../.../2014, pronunțare amânată din data de 29.09.2014, o încheiere referitoare la măsurile preventive privind 3 inculpați, redactată în aceeași zi, a soluționat o cerere de încuviințare ascultare și o încheiere definitivă prin care a soluționat contestația formulată împotriva încheierii pronunțată de judecătoria P... la 6.10.2014, redactată de doamna judecător la data de 13.10.2014; a întocmit referatul privind probleme de drept relevante ; a participat la seminarul Noul Cod Penal organizat de INM și Curtea de Apel P... la sediul acestei instanțe în perioada 9-10 octombrie 2015.

Mai mult, din datele statistice depuse la dosar (filele 54-56) rezultă că în perioada 2013-2014 doamna judecător A. M. L. a înregistrat cea mai mare operativitate în soluționarea cauzelor din cadrul Secției ... a Tribunalului P... (91%-90,90% față de media calculată la nivelul secției de 78,56%-83%), în anul 2014 a condus un număr de 101 ședințe de judecată iar perioada 1.01.2015-4.05.2015 a condus 42 ședințe de judecată.

De asemenea, începând cu luna ianuarie 2014 doamna judecător L. A. M. a îndeplinit atribuții de îndrumare și control a activității compartimentului executări penale și a desfășurat activități specifice și în cadrul Biroului pentru aplicarea apostilei (hotărârea nr.1 a Colegiului de conducere a Tribunalului P...-fila 71).

În acest context, față de circumstanțele concrete expuse pe larg anterior raportat la volumul de activitate existent în perioada menționată și activitatea profesională desfășurată, *Secția apreciază, în opinie majoritară, că fapta doamnei judecător se circumscrie unei culpe scuzabile*, eroarea săvârșită fiind singura de acest gen din întreaga activitate profesională desfășurată până în prezent.

Cu privire la condiția *producerii unei consecințe grave* asupra îndeplinirii actului de justiție, determinată de încălcarea unor îndatoriri profesionale, urmează a se observa că, prin ordonanța pronunțată la data de 21 ianuarie 2015 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr..../P/2015 s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută și pedepsită de art.13² din Legea nr.78/2000 raportat la art. 297 alin.1 Cod penal, reținând că fapta nu există întrucât *"simpla înaintare a dosarului instanței competente să judece contestația formulată în cauză de Parchetul de pe lângă Tribunalul P... după data la care măsura preventivă a arestului la domiciliu încetase de drept, în contextul înlocuirii acestei măsuri cu măsura preventivă a controlului judiciar, nu poate constitui un folos necuvenit pentru inculpații trimiși în judecată"*.

De asemenea, prin ordonanța pronunțată la data de 19 iunie 2015 de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel P... în dosarul nr..../P/2014 s-a dispus clasarea cauzei având ca obiect infracțiunea de favorizare a infractorului prevăzută și pedepsită de art.269 Cod

penal, faptă care ar fi fost comisă de magistratul judecător L. A. M. din cadrul Tribunalului P...

În motivarea acestei ordonanțe s-a reținut că *„nu se poate stabili dacă s-a creat o stare de pericol pentru normala desfășurare a activității de îndeplinire a justiției și deci pentru relațiile sociale a căror ocrotire este asigurată prin apărarea acestei activități. De asemenea, nu se poate stabili nici că a existat posibilitatea ca judecarea cauzei să fi fost zădărnicită prin modalitatea de stabilire a termenului de verificare a legalității măsurii arestului la domiciliu”*.

Se mai reține că *„prin decizia nr.361 a Curții Constituționale din data de 7.05.2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.419/12.06.2015, s-a constatat ca fiind neconstituționale dispozițiile art.222 Cod procedură penală , datorită faptului că nu reglementează nici termene pentru care poate fi dispusă măsura preventivă a arestului la domiciliu în procedura de camera preliminară și de judecată în primă instanță și nici durata maximă a acestei măsuri, astfel că în prezent, în cauza analizată nu se poate stabili dacă s-ar mai fi impus menținerea arestului la domiciliu în procedura de cameră preliminară, care oricum depășise cu mult termenul de două luni, prevăzut de art.343 Cod procedură civilă”*.

Din înscrisul depus la fila 148 dosar rezultă că ordonanța nr.../P/2014 din data de 19.06.2015 nu a fost contestată în procedura prevăzută de art.339 Cod procedură penală și nici infirmată din oficiu.

Prin urmare, decizia nr.361 a Curții Constituționale din data de 7.05.2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.419/12.06.2015, a statuat asupra limitelor măsurilor preventive, cu consecința înlăturării urmărilor grave pe care le-ar fi produs neînaintarea dosarului la instanța ierarhic superioară și

nesoluționarea în termenul de 48 de ore a contestației formulate împotriva încheierii nr. ... din camera de consiliu din data de 13.10.2014 a Tribunalului P...

Pentru toate aceste considerente, **Secția, în opinie majoritară**, apreciază că nu sunt întrunite cumulativ toate condițiile prevăzute de lege pentru a atrage răspunderea disciplinară a pârâtei, și în consecință urmează să respingă acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei L. A. M. -judecător în cadrul Tribunalului P... sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) raportat la art.99 ¹ din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Văzând și dispozițiile prevăzute de art.48 și art.49 alin.(2) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate,

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei L. A. M. - judecător în cadrul Tribunalului P... pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) raportat la art.99 ¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 16 septembrie 2015.

Președinte de ședință:

Judecător dr.

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Cu opinie separată în sensul admitterii acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei L. A. M. - judecător în cadrul Tribunalului P... pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin acțiunea ce face obiectul dosarului nr.5/J/2015, Secția pentru judecători în materie disciplinară a fost sesizată cu privire la săvârșirea de către doamna L. A. M.- judecător în cadrul Tribunalului P... a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență într-o cauză concretă.

Legiuitorul a circumscris sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, iar practica jurisdicțională în materie a conturat această gravitate raportat în special la consecințele asupra valabilității actelor întocmite de magistrat, a duratei procedurilor sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Întră în sfera răspunderii disciplinare acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare.

Pentru a putea reține existența răspunderii disciplinare, în raport cu abaterea disciplinară mai sus – menționată, este necesar a analiza existența elementelor specifice răspunderii disciplinare, și anume: existența faptei ilicite, a urmării acesteia – în cazul de față, o atingere adusă relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al actului de justiție, de către pârâtă prin exercitarea funcției de judecător –, raportul de cauzalitate între existența faptei și urmarea produsă, existența vinovăției.

Înainte de a analiza, în opinie minoritară, elementele existenței răspunderii disciplinare, este necesar a parcurge elementele de fapt relevante în aprecierea existenței abaterii disciplinare, așa cum ele rezultă din ansamblul probator de la dosar:

Astfel, așa cum s-a arătat și în considerentele prezentei hotărâri, și la care prezenta opinie minoritară în ce privește desfășurarea evenimentelor se raportează, la data de 13.10.2014 judecătorul de cameră preliminară- doamna A.-M. L. a dispus verificarea din oficiu, în baza art. 348 alin 2 Cod procedură penală, a legalității și temeiniciei măsurii arestului la domiciliu față de inculpați în dosarul nr. .../.../2014 aflat pe rolul Tribunalului P...

Prin încheierea nr. ... din data de 13.10.2014, doamna judecător A.-M. L. a constatat legalitatea măsurii arestului la domiciliu a inculpaților, iar în baza art. 348 alin. 1 rap. la art. 242 alin.2 și art.202 alin. 4 lit. b C.p.p. a înlocuit măsura arestului la domiciliu a acestora cu măsura preventivă a controlului judiciar, până la soluționarea definitivă a cauzei, stabilindu-se în sarcina inculpaților respectarea mai multor obligații.

Trebuie precizat că față de inculpați se dispusese anterior, prin încheierea de ședință din camera de consiliu din data de 15.09.2014, menținerea arestului la domiciliu începând cu data de 15.09.2014, pentru o perioadă de 30 de zile, măsură ce expira la data de 14.10.2014.

În condițiile în care termenul expira la data de 14.10.2014, doamna judecător a fixat termen de verificare a subzistenței temeiurilor care au determinat luarea măsurii arestului la domiciliu pentru data de 13.10.2014 și a redactat hotărârea la data de 14.10.2014.

De asemenea, cu toate că la Tribunalul P... contestația formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul P... a fost înregistrată la data de 14.10.2014, dosarul și contestația formulată împotriva încheierii nr. ... din 13.10.2014 au fost înaintate Curții de Apel P... la data de 16.10.2014, ulterior expirării duratei măsurii preventive dispuse anterior.

În aceste condiții, prin încheierea din 21.10.2014 a Curții de Apel P..., pronunțată în dosarul nr. .../.../2014/ ..., judecătorul de Cameră preliminară a respins ca nefondată contestația Parchetului de pe lângă Tribunalului P... și a constatat încetată de drept măsura preventivă a arestului la domiciliu a inculpaților menționați.

Din probele administrate în cauză a reieșit că motivul înaintării dosarului Curții de Apel P... la data de 16.10.2014 a fost cel al necesității prezenței dosarului la data de 15.10.2014 pe rolul Tribunalului P..., dată la care judecătorul de Cameră preliminară doamna A. M. L. urma să se pronunțe cu privire la o cerere formulată de un inculpat prin care a solicitat restituirea unui bun.

Elementele constitutive ale abaterii disciplinare

1. Existența faptei:

Opinia majoritară a reținut, cum de altfel a recunoscut și pârâta în declarațiile date pe parcursul cercetării disciplinare, ca și în fața Secției de judecatori – ca instanță de judecată în materie disciplinară – existența faptei concretizate în conținutul obiectiv al art. 99 lit. t teza a II-a din Legea nr. 303/2004, republicată.

În opinia minoritară reținem, de asemenea, existența acestei fapte, obiectivate în rezultatul acțiunii pârâtei și în atitudinea acesteia în raport cu exercitarea atribuțiilor de serviciu în instrumentarea dosarului nr. .../.../2014.

Pentru ca această faptă, care nu poate fi negată în ce privește existența materială, să fie ilicită, trebuie să poată fi reținută încălcarea unor norme imperative, de drept material sau procedural, pe care pârâta ar fi trebuit să le respecte cu ocazia îndeplinirii funcției.

În acest context, trebuie identificate cauzele care au determinat imposibilitatea soluționării contestației potrivit art. 205 alin 5 Cod procedură penală înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior.

Din dispozițiile prevăzute de art. 207 și 208 din Codul de procedură penală, rezultă că verificarea măsurilor preventive de către instanță se face înainte de expirarea duratei acestora.

Potrivit art. 205 din Codul de procedură penală împotriva încheierilor prin care judecătorul de cameră preliminară dispune asupra măsurilor preventive inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare, sau, după caz, de la comunicare, iar potrivit art. 205 alin. (5) din Codul de procedură penală contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă *se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior.*

Din interpretarea acestor texte de lege rezultă că judecătorul investit cu soluționarea unei asemenea cauze trebuie să manifeste diligență în administrarea actului de justiție, respectiv să fixeze termenele de judecată, să redacteze în timp hotărârile judecătorești, ca și să asigure personalului auxiliar timpul necesar pentru pregătirea dosarelor în vederea înaintării acestora în căile de atac la instanțele superioare, astfel încât verificarea măsurilor preventive și soluționarea contestației formulată împotriva soluției pronunțate să aibă loc înainte de expirarea duratei dispuse anterior.

În cauza de față, au existat mai multe elemente care, conjugate, au condus la consecința imposibilității pentru instanța din calea de atac de a soluționa în termen contestația formulată împotriva hotărârii prin care s-au verificat măsurile

preventive și s-au înlocuit aceste măsuri preventive cu alte măsuri preventive, mai ușoare pentru inculpați.

Astfel:

- doamna judecător L. A. M. a stabilit termenul pentru verificarea din oficiu, în baza art. 348 alin 2 Cod procedură penală, a legalității și temeiniciei măsurii arestului la domiciliu *cu doar o zi înaintea expirării duratei măsurii preventive*, timpul rămas în vederea soluționării unei eventuale contestații formulate de Parchetul de pe lângă Tribunalul P... fiind unul redus;
- la stabilirea termenului de verificare a măsurii preventive doamna judecător nu a avut în vedere termenul de 48 de ore pentru formularea contestației și nici termenul de 48 de ore de înaintare a eventualei contestații, cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, termene prevăzute expres de dispozițiile art. 205 alin 1 din Cod procedură penală. Chiar dacă art. 207 alin. 2, la care face trimitere aliniatul 6 al aceluiași articol, nu prevede un termen până la care judecătorul trebuie să se pronunțe, ci doar că trebuie să se pronunțe până la expirarea termenului, este de datoria judecătorului să-și gestioneze în așa fel activitatea încât să permită atât compartimentului auxiliar al instanței, părților sau procurorului de a contesta măsura, dar și instanței de control ierarhic de a soluționa cauza în interiorul termenului, așa cum prevăd dispozițiile art. 91 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată;
- această atitudine a pârâtei a persistat și în data de 14.10.2014, când, după ce i s-a adus la cunoștință atât de grefierul de ședință, cât și de grefierul delegat pe compartimentul executări penale, conform declarațiilor de martor date de aceștia în fața Secției de judecători – ca instanță disciplinară, faptul că

împotriva încheierii din data de 13.10.2014 a fost formulată contestație, a manifestat neglijență, comunicând grefierului de ședință că are nevoie de dosarul de urmărire penală în data de 15.10.2014 pentru a soluționa o cerere de restituire a unui telefon mobil, fără a avea în vedere că măsura arestului la domiciliu înceta de drept în data de 14.10.2014.

Prin urmare, dosarul nu a fost înaintat în data de 14.10.2014 instanței de control judiciar, deși era ultima zi în care putea fi soluționată calea de atac cu respectarea termenului de 48 de ore prevăzut de lege și înainte de expirarea duratei măsurii arestului la domiciliu dispuse anterior.

Titlul III al Legii nr. 303/2004, republicată, privind statutul judecătorului și procurorului prevede o îndatorire esențială pentru judecători la art. 91 alin. 1, și anume că judecătorii sunt obligați **să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora.**

Este evident că pârâta, doamna judecător L. A. M., nu a respectat această îndatorire legală încălcând, prin aceasta, normele imperative de procedură penală amintite anterior.

În consecință, se poate trage concluzia că nesoluționarea în termenul de 48 de ore a contestației formulate de către Parchetul de pe lângă Tribunalul P... , este rezultatul îndeplinirii defectuoase a atribuțiilor de serviciu de către pârâtă, și respectiv a nerespectării dispozițiilor procedural penale, motiv pentru care, în opinia minoritară, constatăm că fapta ilicită, ca element al răspunderii disciplinare prevăzută de art. 99 lit.t), există.

2. Pentru a fi realizat al doilea element constitutiv al abaterii disciplinare , este necesar a se constata că acțiunea/conduita pârâtei, descrisă anterior, a avut ca

urmare o atingere adusă relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al realizării actului de justiție prin exercitarea funcției de judecător.

Această consecință/urmare periculoasă rezultă din conținutul obiectiv al faptei prevăzute de art. 99¹ alin. 2 din Legea nr. 303/2004 , republicată, și anume atunci când „ ... judecătorul ... nesocotește normele de drept material ori procesual”.

Normele cuprinse în conținutul art. 205, 207 și 208 Cod procedură penală, sunt norme imperative, de procedură penală, instituite de legiuitor pentru asigurarea unui cadru strict, disciplinat al procesului penal, aceste norme fiind obligatorii nu numai pentru părțile implicate în proces, dar și pentru judecătorul care are în competență soluționarea cauzei.

În concluzie, urmarea periculoasă, prin nerespectarea acestor reguli procesuale imperative, constă tocmai în încălcarea principiului specific normelor imperative și a cursului procesului penal.

În altă ordine de idei, este evident că, prin neobservarea trecerii perioadei strict determinate de legiuitor, Parchetul de pe lângă Tribunalul P... a fost pus în imposibilitatea valorificării dreptului de a formula contestație . Această urmare este una de rezultat în condițiile în care instanța de control judiciar a constatat că la data înaintării dosarului de la instanța de fond, 16.10.2014, măsura preventivă a arestului la domiciliu expirase din data de 14.10.2014.

Trebuie observat că inculpații au fost trimiși în judecată și sunt cercetați judecătorește pentru infracțiuni foarte grave, cu consecințe grave pentru societate în măsura în care aceștia vor fi și condamnați pentru aceste fapte. Or, prin faptul că instanța de control judiciar nu s-a putut pronunța asupra contestației Parchetului de pe

lângă Tribunalul P..., face ca aceste consecințe ale neglijenței pârâtei să fie și mai grave.

Nu în ultimul rând, deși atenționată atât de grefierul de ședință, în data de 14.10.2014, cât și de grefierul delegat pe compartimentul executări penale, pârâta prin ignorarea acestor atenționări a făcut ca dosarul cauzei împreună cu contestația formulată de parchet să fie trimise după expirarea termenului măsurii preventive. Aici este revelatoare afirmația grefierului delegat cu executarea penală în declarația dată în fața instanței disciplinare, la termenul din 16.09.2015: „*Fac precizarea că eu am fost o singură dată în biroul pârâtei să o anunț despre contestația declarată și am mai anunțat-o o dată când aceasta a venit la mine în birou, era îmbrăcată în robă, ocazie cu care m-a anunțat că dosarul nu va pleca decât după soluționarea cererii formulate de E. V.*”. Această afirmație a fost, de altfel, întărită și de grefierul de ședință în declarația dată în aceeași dată.

Așadar, din toate aceste perspective indicate mai sus rezultă că e îndeplinită și a doua condiție necesară în vederea determinării răspunderii disciplinare.

3. Și existența raportului de cauzalitate între fapta reținută în sarcina pârâtei și urmarea periculoasă și de rezultat produsă este îndeplinită, ca a treia condiție pentru reținerea și existența abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t, teza a II-a, raportat la art. 99¹ alin. 1 din Legea nr. 303/2004, republicată, din moment ce fapta a fost dovedită (și necontestată) că există, iar urmarea de pericol și de rezultat s-a datorat acțiunii și atitudinii pârâtei.

4. Cel de-al patrulea element, ce se cere verificat în stabilirea răspunderii disciplinare, este cel legat de existența vinovăției.

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

Vinovăția, gradul ei, așa cum se raportează și Inspekția Judiciară în acțiunea disciplinară, care reprezintă și limitele prezentei judecăți, este definită abstract de legiuitor la art. 99¹ alin. 2: „Există gravă neglijență atunci când judecătorul, în speță, pârâta – doamna judecător L. A. M. – nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

Așadar, este necesar a fi analizate mai multe condiții care trebuie să fie îndeplinite cumulativ pentru a aprecia dacă fapta a fost săvârșită în forma de vinovăție cerută de lege:

i) În primul rând, neglijența este una foarte gravă, ipoteza cerută de lege fiind astfel îndeplinită: eroarea, din culpă, adică neobservarea faptului că perioada arestului la domiciliu expira la data de 14.10.2014, este dovedită și de faptul că deși în data de 14.10.2014 i s-a adus la cunoștință faptul că Parchetul de lângă Tribunalul P... atât de grefirul de ședință, cât și de grefierul delegat cu executările penale, totuși pârâta a comunicat acestora că are nevoie de dosarul de urmărire penală în data de 15.10.2014, nesocotind astfel dispozițiile procedurale care instituiau obligația de a înainta dosarul la instanța de control judiciar pentru soluționarea contestației înainte de expirarea duratei măsurii arestului la domiciliu dispuse anterior.

ii) În ce privește forma de vinovăție cu care a fost comisă fapta, evident, este cea a culpei fără prevedere, în sensul că pârâta nu a prevăzut rezultatul (grav) al faptei sale, deși, în virtutea atribuțiilor și obligațiilor profesionale, trebuia și putea să-l prevadă.

Prin tratarea cu superficialitate a obligațiilor ce-i reveneau conform dispozițiilor legale și regulamentare, respectiv prin lipsa de rigoare de care pârâta a dat dovadă în instrumentarea dosarului nr.../.../2014, au fost încălcate exigențele impuse

funcției de magistrat, care presupun prudență și diligență în exercitarea atribuțiilor specifice.

Astfel, pârâta, a manifestat lipsă de diligență în condițiile în care durata măsurii preventive expira la data de 14.10.2014 iar termenul de verificare a subzistenței temeiurilor care au determinat luarea măsurii arestului la domiciliu a fost fixat pentru data de 13.10.2013, hotărârea fiind redactată la data de 14.10.2014.

De asemenea, deși contestația formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul P... a fost înregistrată la data de 14.10.2014, totuși dosarul și contestația formulată împotriva încheierii nr. ... din 13.10.2013 au fost înaintate Curții de Apel P... la data de 16.10.2014, ulterior expirării duratei măsurii preventive dispuse anterior.

Prin urmare, modul în care pârâta a acționat este expresia gravei neglijențe. Astfel, neglijența gravă este una ce nu poate fi pusă la îndoială, este „neîndoielnică”, după cum cere imperativ legiuitorul: neglijența este una vădită și este dată de însăși desfășurarea evenimentelor astfel cum au fost prezentate pe larg. De altfel, datoria și obligația pârâtei, așa cum prevede și art. 91 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, republicată, amintită mai sus, era de a urmări și respecta termenele prevăzute de lege.

iii) În ce privește ultima condiție ce se cere a fi analizată, respectiv cea a caracterului „nescuzabil” al nesocotirii normelor legale, aceasta trebuie analizată din perspectiva îndatoririlor pe care un judecător le are atunci când soluționează o cauză, cu atât mai mult atunci când se pune problema unor drepturi fundamentale ale omului, cum este și cea a privării de libertate a unei persoane.

Pârâta susține că activitatea desfășurată înainte și după ședința de judecată din data de 13.10.2014, precum și volumul de activitate reprezintă cauze care au generat situația supusă analizei.

Aceste apărări sunt justificate doar în parte având în vedere activitățile desfășurate de aceasta în săptămâna anterioară pronunțării încheierii din 13.10.2014, însă doamna judecător trebuia să se raporteze la urgența lucrărilor și să își stabilească prioritățile, ținând cont de data expirării măsurii dispuse anterior.

Susținerile pârâtei nu sunt de natură să justifice neînaintarea dosarului în calea de atac determinată de necesitatea existenței dosarului în vederea soluționării, la data de 15.10.2014, a unei cereri de restituire a telefonului mobil formulată de un inculpat, în condițiile în care o astfel de cerere nu are caracter urgent raportat la necesitatea soluționării contestației potrivit art. 205 alin (5) Cod procedură penală înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior.

Aceasta cu atât mai mult cu cât dispozițiile art. 205 alin.(1) Cod procedură penală prevăd expres că dosarul cauzei (nu doar dosarul instanței) se înaintează împreună cu contestația instanței de control judiciar, iar, în cazul concret analizat, singura zi în care se putea soluționa contestația era ziua de 14.10.2014, dată la care expira măsura preventivă dispusă anterior.

Volumul de activitate precum și aspectele referitoare la situația activității desfășurate de doamna judecător L. A. M. în perioada de referință nu sunt în măsură să justifice culpa judecătorului și nici să conducă la exonerarea acestuia de răspunderea disciplinară, aceste împrejurări putând avea, eventual, caracterul unor elemente de circumstanțiere a sancțiunii.

Pentru toate aceste considerente, în dezacord cu opinia majoritară, se reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.(t) teza a-II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, așa cum a

[REDACTED] [REDACTED]
fost modificată prin Legea nr. 24/2002, motiv pentru care acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei L. A. M.-judecător în cadrul Tribunalului P..., apare ca fiind întemeiată.

Judecător

Judecător